

MRF 2024.263

Planklagenævnets afgørelse af 21. november 2024, j.nr. 24/08073

Ikke medhold i klage over Høje Taastrup Kommunes uvarslede tidsbegrænsede forbud efter samlingsstedslovens § 1, stk. 1, mod rockergruppes anvendelse af ejendom, da anvendelsen af ejendommen fandtes at medføre væsentlig ulempe og utryghed for naboer, bl.a. begrundet med politiets midlertidige forbud efter Rockerloven og verserende national bandekonflikt. Dissens.

Høje-Taastrup Kommune nedlagde den 8. juli 2024 tidsbegrænset forbud efter samlingsstedsforbudslovens § 1, stk. 1, mod en rockergruppes anvendelse af en ejendom i Taastrup som rockerklub. Forbuddet gjaldt i 3 måneder fra afgørelsesdatoen og blev afleveret på den omhandlende ejendom den 8. juli 2024. Kommunen begrundede forbuddet med, at rockergruppens anvendelse af ejendommen var egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for omkringboende og henviste til en verserende voldelig konflikt mellem rockergruppen på ejendommen og en anden gruppering. Politiet havde i september 2023 meddelt midlertidigt opholdsforbud på ejendommen efter Rockerloven, hvilket var forlænget frem til den 11. juli 2024, idet politiet vurderede, at der forelå betydelig risiko for angreb mod ejendommen, der var opholdssted for den omhandlende rockergruppering, hvilket kunne være til fare for personer der boede eller opholdt sig i nærheden. Politiet kunne ikke udelukke, at det generelle trusselsbillede som følge af en nationalt verserende bandekonflikt betød, at der kunne finde angreb sted mod ejendommen. På denne baggrund fandt kommunen, at der forelå alvorlig risiko for angreb mod ejendommen, og at den aktuelle bandekonflikt i sig selv kunne begrunde forbud. Forbuddet blev påklaget af E, der bestred, at ejendommens anvendelse udgjorde væsentlig ulempe og utryghed for omkringboende, idet der ikke forelå konkrete oplysninger om trusler mod ejendommen, og ejendommen havde været anvendt på samme måde i ca. 10 år, uden der havde været konkret fare for angreb, og at kommunen havde sat skøn under regel ved blot at henvise til politiets oplysninger. E gjorde endvidere gældende, at der skulle være givet varsel efter lovens § 1, stk. 2, idet forbud uden forudgående varsel var uforholdsmæssigt indgri-

bende, og at forbuddet var i strid med Grundlovens § 79, den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 11 og det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip. Et flertal i Planklagenævnet (10 mod 1) fandt, at anvendelsen af ejendommen var egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for omkringboende, med henvisning til politiets midlertidige påbud efter rockerloven, der var begrundet i en verserende voldelig konflikt, og politiets vurdering af betydelig risiko for angreb mod ejendommen. At anvendelsen af ejendommen ikke havde medført gener for omkringboende ændrede efter flertallets opfattelse ikke derved. Flertallet fandt ikke, at kommunen ved at lægge politiets oplysninger til grund havde sat skøn under regel, da forarbejderne til samlingsstedsforbudsloven forudsatte, at dokumentationen for betingelserne for forbud skulle tilvejebringes i nært samarbejde mellem kommunen og politiet, og at en stor del af dokumentationen i praksis ville komme fra politiet. Mindretallet (1 mod 11) fandt derimod ikke, at betingelserne for forbud var opfyldt, bl.a. med henvisning til, at risikoen for angreb ikke var tilstrækkeligt konkret, at ejendommen var beliggende i landzone i et område med meget lidt bebyggelse, og at ejendommen ikke lå tæt på offentlige institutioner eller boligområder. Iht. stemmeflertallet fandt nævnet, at der havde været hjemmel til forbuddet. Afslutningsvist fandt nævnet, at forbuddet havde kunne udstedes uden forudgående varsel som følge af den begrundede konkrete risiko for angreb mod ejendommen, og nævnet afviste at forbuddet skulle være i strid med Grundlovens § 79, Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 11 eller det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip. På denne baggrund kunne nævnet ikke give medhold i klagen.

Kommentar: Afgørelsen minder på flere måder om **MRF 2024.108 Pkn** vedrørende en sag fra Odense, men giver anledning til en principiel overvejelse, som ikke ses i Planklagenævnets afgørelse, nemlig forholdet mellem forbud efter Rockerloven og forbud efter samlingsstedsforbudsloven. I sagen fra Odense (**MRF 2024.108 Pkn**) havde politiet meddelt forbud efter Rockerloven den 25 september 2023 og herefter forlænget forbuddet den 16. november 2023, mens Odense Kommunes midlertidige

*forbud efter samlingsstedsforbudsloven var meddelt den 6. oktober 2023 gældende i tre måneder. I denne sag fra Høje Taastrup havde Politiet den 12. september 2023 meddelt midlertidigt forbud efter Rockerloven, og dette forbud blev af politiet forlænget til den 11. juli 2024, mens Høje Taastrup Kommune meddelte midlertidigt forbud efter samlingsstedsforbudsloven den 8. juli 2024. I begge sager blev forbud efter samlingsstedsloven således meddelt på et tidspunkt, hvor det i forvejen var forbudt at samles på ejendommen efter Rockerloven, og i begge sager var forbuddet efter samlingsstedsforbudsloven begrundet med bandekonflikt, men ikke med den utryghedsskabende adfærd i forhold til naboer, som netop var begrundelsen for samlingsstedsforbudsloven. Det principielle juridiske spørgsmål er, om indgreb begrundet i risiko for angreb på en rockerborg pga. en verserende bandekonflikt skal håndteres af politiet efter Rockerloven som *lex specialis*, eller om samlingsstedsloven kan bruges som en forlængelse af det opholdsforbud, som politiet kan meddele efter Rockerloven. Dette har Planklagenævnet ikke forholdt sig til i sagen fra Høje Taastrup eller i den tidligere sag fra Odense. Sammenholdes med Højesterets begrundelse i U 20191798 H for, at Rockerlovens forbudshjemmel mod ophold på ejendom ikke er i strid med grundlovens § 79 om forsamlingsfrihed, og at formålet med forsamlingsstedsforbudsloven netop er at kunne gribe konkret ind over for utryghedsskabende adfærd fra personer, der bruger en rockerborg eller lignende, forekommer det mest nærliggende at anvende Rockerlovens forbud mod ophold, når det alene er en bandekonflikt, der begrundet forbuddet. Planklagenævnet har i PKNO nr. 44 givet en oversigt over de fem afgørelser, som nævnet i 2024 har truffet vedrørende samlingsstedsforbudsloven, men uden at omtale overvejelser om forholdet til Rockerloven.*

Afgørelse i klagesag om Høje-Taastrup Kommunes forbud mod at anvende ejendom på [A1], Taastrup, som samlingssted for en gruppe

Sag: 24/08073

Dato: 21. november 2024

Høje-Taastrup Kommune traf den 8. juli 2024 afgørelse om forbud mod at anvende ejendommen [A1], 2630 Taastrup, som samlingssted for en gruppe.

Ejeren af ejendommen har klaget over afgørelsen.

I denne afgørelse har Planklagenævnet behandlet følgende spørgsmål:

- Om kommunen har haft hjemmel til at nedlægge forbud, jf. § 1, stk. 1, i lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe.
- Om et forbud vil være uforholdsmæssigt indgribende uden forudgående advarsel, jf. lovens § 1, stk. 2.
- Om forbuddet er foreneligt med Grundlovens § 79 samt Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 11.
- Om kommunen har overholdt det forvaltningsretlige princip om proportionalitet.

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen. Det betyder, at kommunens afgørelse gælder.

1. Sagens oplysninger

1.1. Ejendommen

Klagen vedrører anvendelsen af ejendommen [A1], 2630 Taastrup, som samlingssted for en bestemt gruppe.

Københavns Vestegns Politi nedlagde den 12. september 2023 et midlertidigt opholdsforbud på ejendommen efter rockerloven, der på tidspunktet for afgørelsen af 8. juli 2024 var blevet forlænget til den 11. juli 2024.

1.2. Afgørelsen, der er klaget over

Kommunen traf den 8. juli 2024 afgørelse om forbud mod at anvende ejendommen [A1], 2630 Taastrup, som samlingssted for [F1], herunder støttegrupperinger. Forbuddet blev udstedt med hjemmel i § 1, stk. 1, i lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe.

Afgørelsen er den 8. juli 2024 afleveret på ejendommen og tinglyst på ejendommens blad i tingbogen.

Det fremgår af afgørelsen, at forbuddet gælder i 3 måneder fra afgørelsens dato, dvs. til den 8. oktober 2024.

Kommunen har lagt til grund for afgørelsen, at ejendommen anvendes som samlingssted for en rockerklub.

Kommunen begrundede afgørelsen med, at gruppens anvendelse af ejendommen er egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende. Af kommunens afgørelse fremgår, at kommunen har lagt vægt på følgende forhold:

- *Det midlertidige opholdsforbud nedlagt af Københavns Vestegns Politi. Baggrunden for det forsatte forbud er en verserende, voldelig konflikt mellem [F1] og [F2] Det er politiets vurdering, at der er en betydelig risiko for et angreb på ejendommene, som tjener som opholdssted for [F1], hvilket kan være til fare for personer, der bor eller opholder sig i nærheden.*
- *Det er Københavns Vestegns Politis vurdering, at der er en national bandekonflikt.*
- *Københavns Vestegns Politi kan ikke udelukke, at der pga. det overordnede trusselsbillede kan finde angreb sted mod ejendommen [A1], 2630 Taastrup.*

Kommunen fandt det på denne baggrund dokumenteret, at der foreligger gener i form af en alvorlig risiko for angreb mod ejendommen og personer med ophold på ejendommen, som kan udgøre en væsentlig fare og utryghed for omkringboende, og at generne foreligger med en betydelig intensitet på grund af den aktuelle bandekonflikt, som i sig selv kan begrunde et forbud.

Det fremgår af sagens oplysninger, at kommunen har partshørt og varslet forbuddet over for ejeren af ejendommen den 20. juni 2024.

1.3. Klagen og bemærkningerne hertil

Planklagenævnet har under sagens behandling modtaget de dokumenter vedrørende sagens indhold, der fremgår af Bilag 1 sidst i denne afgørelse.

Planklagenævnet modtog klagen fra kommunen den 23. august 2024.

Klagen og de bemærkninger, der er modtaget i klagesagen, er alene kort gengivet i afgørelsen, men de er indgået i sagsbehandlingen i deres helhed.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets behandling af sagen

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Helle T. Anker (formand), Heidi Bank, Henrik Høegh, Ulf Kjellerup, Thomas Klyver, Jonas V. K. Nielsen, Henrik Stjernholm, Helle Søeberg, Keld K. Sørensen, Flemming Thornæs og Jan Woollhead.

2.2. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet kan tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunalbestyrelses afgørelse om at nedlægge forbud i medfør af § 1, stk. 1, efter lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe, jf. lovens § 7, stk. 1.^[1]

2.3. Væsentlig ulempe og utryghed

2.3.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at anvendelsen af ejendommen ikke udgør væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende på trods af, at det udgør et samlingssted for en rockerklub.

Klageren gør i den forbindelse gældende, at der ikke er konkrete oplysninger om nogen trussel mod ejendommen, og at der ikke er fremlagt rapporter vedr. det nuværende trusselsbillede. Klageren anfører, at ejendommen er blevet anvendt på samme måde i omtrent 10 år, og at der tidligere har været udmeldt bandekonflikter, uden at der har været tale om konkret fare for angreb eller er sket varsel om forbud mod anvendelsen. Politiet har i øvrigt blot oplyst, at det ikke kan udelukke et angreb mod ejendommen.

Klageren gør desuden gældende, at der ikke er oplysninger om, at anvendelsen medfører gener for de omkringboende, herunder med stor hyppighed eller

intensitet. Der er dermed ikke fremlagt dokumentation for nedlæggelse af forbuddet og forbuddet bærer efter klagerens opfattelse præg af, at kommunen har sat skøn under regel ved blot at henvise til oplysningerne fra Københavns Vestegns Politi.

2.3.2. Generelt om lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe

Lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe giver kommunerne adgang til at nedlægge forbud mod, at en ejendom anvendes som samlingssted for en bestemt gruppe, hvis denne anvendelse er egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende, jf. § 1, stk. 1.

Det fremgår af lovens forarbejder,^[2] at der ved "gruppe" forstås to eller flere personer med anden tilknytning end nære familiemæssige relationer, f.eks. en forening, loge, klub eller lignende. Det vil ikke være en forudsætning, at der er tale om en formel sammenslutning eller et formelt medlemskab af gruppen. Rocker- og bandegrupper vil eksempelvis være omfattet.

En ejendom anvendes som "samlingssted" for en gruppe, når to eller flere personer med jævne mellemrum opholder sig på ejendommen med udgangspunkt i deres medlemskab af eller tilknytning til gruppen eller medlemmer af gruppen eller som led i arrangementer, der kan henføres til gruppen, f.eks. klubaftener eller fester.

2.3.3. Generelt om væsentlig ulempe og utryghed

Gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted skal være "egnet" til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende. Dette indebærer ifølge lovbemærkningerne, at der skal foretages en objektiveret bedømmelse ud fra bl.a. de konkrete gener, der er nævnt nedenfor. Det vil således ikke være tilstrækkeligt, at en omkringboende måtte føle ulempe og utryghed.

Med "væsentlig ulempe og utryghed" sigtes til gener, der er så alvorlige og normalt længerevarende, at de vil kunne sidestilles med de gener, der kan opleves, når der i tilknytning til en ejendom foregår virksomhed på en måde, som systematisk indebærer strafbare handlinger – f.eks. systematisk hashhandel – og som er egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed hos de omkringboende.

Om dette er tilfældet vil bero på en samlet konkret vurdering. I vurderingen vil det bl.a. kunne indgå, om anvendelsen af ejendommen som samlingssted for gruppen fører til hyppige støjgener eller hyppige trafikale gener. Det vil endvidere kunne indgå, om personer, der færdes på ejendommen, begår strafbare forhold på eller i området omkring ejendommen eller udviser chikanøs eller truende adfærd i området. Herudover vil det kunne indgå, om anvendelsen af ejendommen som samlingssted for gruppen giver anledning til angreb eller konkret risiko for angreb rettet mod ejendommen eller personer, der opholder sig på ejendommen. Der er ikke tale om en udtømmende opregning af mulige ulempe- og utryghedsskabende gener.

Generne vil for at kunne danne grundlag for et forbud skulle gå klart ud over, hvad der kan forventes i det pågældende område.

Konstatering af blot én af de ovennævnte gener vil som udgangspunkt ikke alene kunne begrunde et forbud. Der vil normalt skulle konstateres en flerhed af gener over en længere periode. Der vil dog kunne være tilfælde, hvor kun én bestemt type af gener forekommer over en længere periode eller med en sådan hyppighed eller intensitet, at dette i sig selv vil være tilstrækkeligt til at begrunde et forbud.

Det vil herudover kunne indgå med betydelig vægt i vurderingen, om gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted har givet anledning til angreb rettet mod ejendommen eller personer, der opholder sig på ejendommen. Det

omfatter bl.a. angreb med skydevåben eller lignende, hvor angrebet er til fare for de omkringboende, men også angreb, som ikke indebærer en sådan fare, men dog er egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende. Der kan f.eks. være tale om et tæskehold, der uden medbringelse af våben møder op på ejendommen for at udøve vold mod en af de tilstedeværende. Det er ikke en betingelse, at nogen er blevet straffet for det pågældende angreb, eller at angrebet har givet anledning til forbud efter lov om forbud mod ophold i bestemte ejendomme (rockerloven).

Det vil være en betingelse, at angrebet hænger sammen med gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted, men derimod ikke, at angrebet betragtes som et led i et gensigt opgør mellem gruppen og en anden gruppe. Et angreb vil have den fornødne sammenhæng med gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted, hvis angrebet skønnes at have været rettet mod gruppen som sådan eller mod personer, der vurderes at have opholdt sig på ejendommen som led i anvendelsen af denne som samlingssted for gruppen.

Det vil også kunne indgå i vurderingen, hvis der er eller har været risiko for et angreb som beskrevet, forudsat at der er tale om en tilstrækkeligt konkret risiko. Risikoen vil efter omstændighederne være tilstrækkeligt konkret, hvis politiet har nedlagt forbud i medfør af rockerloven i forhold til den pågældende ejendom. Dette vil dog bero på en konkret vurdering af de omstændigheder, der lå til grund for forbuddet efter rockerloven.

Kommunen skal sikre, at der foreligger den fornødne dokumentation for, at betingelserne for et forbud er opfyldt. Dette forudsætter ifølge lovbemærkningerne et nært samarbejde mellem kommunen og politiet, og en stor del af dokumentationen vil således i praksis skulle bestå af materiale fra politiet.

2.3.4. Planklagenævnets vurdering

Kommunen har begrundet afgørelsen med, at Københavns Vestegns Politi har nedlagt et midlertidigt forbud mod ophold på ejendommen med hjemmel i

rockerloven, og at politiet har udtalt, at der er en national bandekonflikt, og at det ikke kan udelukkes, at der på grund af det overordnede trusselsbillede kan finde angreb sted mod ejendommen eller personer med ophold på ejendommen.

Det fremgår af sagens oplysninger, at Københavns Vestegns Politi har nedlagt et midlertidigt forbud efter rockerloven den 12. september 2023 og herefter forlænget forbuddet indtil den 11. juli 2024. Det fremgår heraf, at lukningen er sket på baggrund af en verserende, voldelig konflikt mellem [F1] og [F2], og at der ifølge politiets vurdering er en betydelig risiko for et angreb på ejendommen, hvilket kan være til fare for personer, der bor eller opholder sig i nærheden.

Et flertal på 10 medlemmer (Helle T. Anker, Heidi Bank, Henrik Høegh, Ulf Kjellerup, Thomas Klyver, Jonas V. K. Nielsen, Henrik Stjernholm, Helle Søeberg, Keld K. Sørensen og Flemming Thornæs) finder ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at anvendelsen af ejendommen er egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende. Flertallet lægger herved navnlig vægt på, at politiet på tidspunktet for afgørelsen havde nedlagt et forbud efter rockerloven, som er begrundet i en verserende voldelig konflikt samt efter politiets vurdering en betydelig risiko for angreb mod ejendommen, og på oplysningerne om baggrunden for, at forbuddet blev nedlagt. Der er herved efter flertallets opfattelse en tilstrækkelig konkret risiko for angreb mod ejendommen. Det forhold, at der ikke er oplysninger om, at anvendelsen derudover har medført gener for de omkringboende, er efter flertallets opfattelse uden betydning i den konkrete sag, da den konkrete risiko for et angreb mod ejendommen er så alvorligt et forhold, at dette alene kan begrunde et forbud.

Flertallet finder desuden ikke anledning til at antage, at kommunen har sat skøn under regel ved at lægge politiets oplysninger, herunder politiets beslutning om at nedlægge et forbud efter rockerloven som følge af en voldelig bandekonflikt, til grund i vurderingen af, at anvendelsen af ejendommen er egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende. Flertallet lægger herved vægt på, at det fremgår af lovbemærkningerne, se afsnit 2.2.3 ovenfor, at dokumentationen for, at betingelserne for et forbud er opfyldt, forudsættes

tilvejebragt i et nært samarbejde mellem kommunen og politiet, og at en stor del af dokumentationen i praksis vil skulle bestå af materiale fra politiet.

Kommunen havde derfor hjemmel til at nedlægge forbuddet, jf. § 1, stk. 1, i lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe.

Et mindretal på 1 medlem (Jan Woollhead) finder, at der i sagen ikke er tilstrækkelig dokumentation for, at anvendelsen af ejendommen er egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende. Mindretallet lægger herved vægt på, at der ikke er en tilstrækkelig konkret risiko for angreb mod ejendommen blot som følge af, at politiet på tidspunktet for afgørelsen havde nedlagt et forbud efter rockerloven, som var begrundet i en verserende, voldelig konflikt. Mindretallet lægger desuden vægt på, at ejendommen ligger i landzone i et område med kun lidt bebyggelse og dermed ikke tæt på boligområder eller offentlige institutioner. Mindretallet lægger derudover vægt på, at ejendommen har været anvendt på samme måde i en lang årrække, og at der ikke er oplysninger om, at anvendelsen har medført gener for de omkringboende. Endelig kunne politiet ved at forlænge sit forbud efter rockerloven mod ophold på ejendommen have opnået samme resultat, som kommunen gør med sit forbud.

Mindretallet finder derfor, at kommunen ikke havde hjemmel til at nedlægge forbuddet, jf. § 1, stk. 1, i lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe.

Der træffes afgørelse i overensstemmelse med flertallets stemmeafgivning.

2.4. Forudgående advarsel

2.4.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at et forbud vil være uforholdsmæssigt indgribende, og at kommunen derfor alene skulle have givet en advarsel efter lovens § 1, stk. 2. Klageren henviser til, at ejendommen har haft den samme ejer og er blevet benyttet på samme måde siden 2014, og at der aldrig tidligere har været problemer.

2.4.2. Generelt om forudgående advarsel

Det følger af § 1, stk. 2, i lov om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe, at såfremt et forbud i medfør af stk. 1 vil være uforholdsmæssigt indgribende uden forudgående advarsel, skal kommunalbestyrelsen først meddele advarsel om, at forbud kan forventes nedlagt, hvis gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted fortsætter med at være egnet til at medføre væsentlig ulempe og utryghed for de omkringboende.

Ved vurderingen af, om nedlæggelse af forbud vil være uforholdsmæssigt indgribende uden forudgående advarsel, vil kommunen skulle lægge vægt på alvoren af de gener, som gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted giver anledning til. Det taler eksempelvis for, at der kan nedlægges forbud uden forudgående advarsel, hvis disse gener omfatter angreb mod ejendommen eller personer på ejendommen. Det samme gælder, hvis generne eksempelvis omfatter flere tilfælde af strafbare forhold på ejendommen eller i området omkring denne begået af personer, der færdes på ejendommen. Det vil herudover kunne indgå, om ejendommens ejere og brugere på anden måde er gjort bekendt med et muligt forbud, f.eks. ved henvendelser fra kommunen eller politiet, og dermed har haft mulighed for at rette for sig.

2.4.3. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder, at forbuddet kunne udstedes uden brug af forudgående advarsel. Nævnet lægger herved vægt på, at politiet på tidspunktet for afgørelsen havde nedlagt et forbud efter rockerloven på baggrund af en verserende voldelig bandekonflikt, og at forbuddet således er begrundet i en konkret risiko for angreb mod ejendommen som følge af, at gruppen anvender den som samlingssted. Det fremgår af lovbemærkningerne, jf. afsnit 2.3.2 ovenfor, at

angreb mod ejendommen eller personer på ejendommen er udtryk for så alvorlige gener, at et forbud uden forudgående advarsel ikke er uforholdsmæssigt indgribende. Efter nævnets opfattelse må en konkret risiko for angreb mod ejendommen sidestilles hermed. Nævnet finder derfor, at anvendelsen af ejendommen giver anledning til så alvorlige gener, at et forbud uden forudgående advarsel ikke er uforholdsmæssigt indgribende. Nævnet lægger desuden vægt på, at der forud for det påklagede forbud blev nedlagt et opholdsforbud efter rockerloven på ejendommen den 12. september 2023, og at dette forbud har været opretholdt siden. Nævnet lægger endvidere vægt på, at kommunen den 20. juni 2024 partshørte og varslede forbuddet over for klageren.

Planklagenævnet kan derfor ikke give medhold i klagepunktet.

2.5. Proportionalitetsprincippet, Grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

2.5.1. Klagen

Det fremgår af klagen, at forbuddet ikke er i overensstemmelse med Grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og at forbuddet desuden ikke er proportionelt. Klageren har i den forbindelse bl.a. henvist til, at der ikke er dokumentation for, at betingelserne for at nedlægge forbud er opfyldt.

Planklagenævnet forstår det som en klage over, at forbuddet er i strid med det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip samt Grundlovens § 79 og artikel 11 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

2.5.2. Generelt om proportionalitet, Grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Det forudsættes i lovbemærkningerne, at der kun nedlægges forbud efter lovens § 1, stk. 1, hvis dette i det konkrete tilfælde er proportionalt og i

overensstemmelse med grundloven og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Et forbud vil således ikke kunne nedlægges, hvis der er tale om et samlingssted for en gruppe, som mødes i et politisk eller andet meningsbefordrende øjemed. Det forhold, at eksempelvis en rockerklub måtte begynde at kalde sig en politisk klub, vil naturligvis ikke i sig selv indebære, at det skal lægges til grund, at der reelt er tale om virksomhed med et meningsbefordrende øjemed.

Når det i øvrigt uden for det nævnte tilfælde overvejes at nedlægge forbud, vil der skulle foretages en afvejning af på den ene side interessen i at sikre en vidtgående forsamlingsfrihed for lovlige foreninger mv. og på den anden side de modstående hensyn til at imødegå den ulempe og utryghed for de omkringboende, som gruppens anvendelse af ejendommen som samlingssted i det konkrete tilfælde indebærer. Det betyder, at et forbud ikke vil kunne nedlægges i situationer, hvor dette ikke vil være foreneligt med Grundlovens § 79 eller artikel 11 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

2.5.3. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder, at forbuddet mod at anvende ejendommen som samlingssted for en gruppe er foreneligt med Grundlovens § 79 samt artikel 11 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Nævnet lægger herved vægt på, at forbuddet er rettet mod en bestemt rockergruppe og er begrundet i en konkret risiko for angreb mod ejendommen som følge af gruppens aktiviteter. Der er således ikke tale om, at forbuddet er rettet mod en gruppe, der bruger ejendommen til at mødes i et politisk eller andet meningsbefordrende øjemed.

Planklagenævnet finder desuden, at forbuddet ikke er i strid med det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip. Nævnet lægger herved vægt på, at der i den konkrete sag er tilstrækkeligt tungtvejende interesser i at nedlægge forbuddet, herunder særligt hensynet til at undgå angreb mod ejendommen samt den deraf afledte utryghed for de omkringboende.

Planklagenævnet kan derfor ikke give medhold i klagepunktet.

3. Afsluttende bemærkninger

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen over Høje-Taastrup Kommunes afgørelse af 8. juli 2024 om forbud mod at anvende ejendommen [A1], 2630 Taastrup, som samlingssted for en gruppe.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 3 a i lov om Planklagenævnet.^[3]

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

[1] Lov nr. 653 af 8. juni 2017 om forbud mod anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe.

[2] Forslag til Lov om forbud med anvendelse af bestemte ejendomme som samlingssted for en gruppe, LF 193/2016.

[3] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet med senere ændringer.

Lovområder:

Planloven, retlig (efter 1. februar 2017)